

Diversiteit - een beetje dom

De mens is zoveel meer dan haar huid, zo veel mooier dan haar sekse, zo veel liefdevoller dan haar seksuele geaardheid. Het is zo jammer dat de mens haar ware aard nauwelijks kent, maar juist de onderlinge verschillen benadrukt om deze gewaardeerd te krijgen.

De schoonheid van de mensheid gaat voorbij aan haar buitenkantje, is veel meer omvattend dan haar gevoelens en gedachtes. Religies betwisten elkaar om hetzelfde, namelijk de interpretatie van de concepten leven en sterven, het hiernumaals en het hiernamaals. Mensen bevechten elkaar om oprecht gezien te worden door de diversiteit van lijven, voelen en denken uit te vergroten. Aandacht vragen door verschillen te vergroten.

Door de onderlinge ongelijkheden te duiden, versterken ze de ervaren verschillen. Kunnen we alstublieft stoppen met diversiteit en beseffen dat er in Nederland alleen al zo'n 17,5 miljoen uniek prachtige mensen zijn? Kunnen we alsjeblieft inzien dat niemand aan de buiten- en binnenkant hetzelfde is, maar dat we ondanks dat allemaal toch exact hetzelfde zijn?

Ieder mens heeft een prachtig lijf gekregen om gemiddeld tussen de 50 en 100 jaar mee te leven, te genieten en lief te hebben. De uiterlijke en innerlijke kenmerken zijn misschien divers, maar ieder van ons heeft nog een beperkt aantal lentes voor de boeg om zich te verwonderen over de schoonheid van nieuw leven. Geen bloem is hetzelfde, alle bijen zijn onderling verschillend, soms mag de mensheid gewezen worden op haar unieke schoonheid in plaats van op de onderlinge verschillen.